Gallio.

Magnâ ~~cum laude~~ ~~[illegible]~~ et miraculi fortitudine Nobilissimus tibi natus
Carlo,
et L. quem pro jure amicitiæ fundere qui mondo pauliper
abstraxit aut sint, et sapiens audendo Et laudabile
et amicis et inquisso cuique Lectori profitebit. Proclaro
olim delucubrationibus tuis Quintilianus, cuius, cum
hic ad manum non sit, interim an ipsa verba satis ex
fide recitem. Debam, inquit, ijs otium, et refrigerato
inventionis amore, diligentius repetitas tanquam Lector
perspectas, ydem et secundis curis, dici non potest,
quam ~~[illegible]~~ super consulendis, mutuo demandis,
famæ et existimationis tuæ studiosissimus ~~[illegible]~~.
Tum plane divinasse videris, quæ te parte castigationis
tua digna amicè judicabamus, Cuius residui te
primitus ~~[illegible]~~ Burgius admonuit, mirer sane qui
tam exacte animi mei latebras conjectura tetigisti.
Laude vero te, et ~~[illegible]~~ ingenii amicè cando
exornabo; quo factum scito ut jam, ~~[illegible]~~ ore ~~[illegible]~~
adeo instrancte, in ore mamq; proferam ~~[illegible]~~ citrovq;
Chorus omnium, summa cujusq; cum voluptate versatus
sit. Cujus si quid olim suspicatus gravabor intesporte
nos tibi dare, quæ scilicet Gallio et omnes participes
Principes cum sua, orationem, tam venuste tam apposite
sibi applicatæ! Est igo mirabile dictu, nisi ad
amicitiæ istas mihi carissimas obliteq; adeo ther.
Hagen in ore tamen, et alto modo potiri, et sum debitum.
Vale Vir doctissime, et si quando Elyanti calamo illi qd. scribis
vel omni, Ego mihi commiseto, qui inter vestras ambras Lodi
Molestias, aut ad Eis floribus illustrare nonnunq. q Biamus,
tijs de summi conditis, et plusquam de veltvolutate inscripsit.
Expedire sum in ipsa intolerantia, quæ tot capior, mihi gratissima.
In castr. ad S. Dionis 19. Aug. 1639.